

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/34/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711208690
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2711208690.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený spoločnosťou: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným: 1. T. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom T. U. č. XXX, XXX XX T. U., štátny občan SR, 2. Y. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX/X, XXX XX J., štátny občan SR, o zaplatenie 139.399,89 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Žalovaným v 1. a 2. rade súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 29.12.2011 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 139.399,89 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 26,40 % ročne zo sumy 96.363,85 € od 7.9.2011 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0630226215 zo dňa 16.6.2006 poskytol žalobca žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi úver v celkovej výške 3.000.000,- Sk, s fixnou 5 ročnou úrokovou sadzbou vo výške 7,40 % ročne. Odporca sa v zmluve zaviazal zaplatiť poskytnutý úver v 358-ich splátkach po 21.182,- Sk mesačne, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Prvá splátka bola dohodnutá k 10.8.2006, posledná splátka k 10.5.2036. Úrok z omeškania bol v zmysle zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok dohodnutý vo výške , ktorá bude zverejnená bankou v Sadzobníku úrokových sadzieb, účinnom ku dňu, kedy sa dlžník dostane do omeškania so splácaním svojho dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním poskytnutého úveru ku dňu 5.12.2008, sadzba bola vo výške 26,40 % ročne. Pohľadávka žalobcu bola zabezpečená zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam tretích osôb, v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 22.6.2006 uzavretej medzi žalobcom a manželmi K. Ž. a E. Ž.. Z dôvodu porušovania zmluvne dohodnutých podmienok žalovaným v 1. rade, žalobca listom zo dňa 25.11.2008 informoval žalovaného o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho sa celá jeho pohľadávka voči žalovanému stala splatnou. Žalobca vyzval žalovaného, aby celú splatnú pohľadávku vo výške 118.811,33 € zaplatil na jeho účet do 5.12.2008. Táto zásielka bola odoslaná žalovanému dňa 25.11.2008, žalovaný ju neprevzal, vrátila sa poštou žalobcovi ako neprevzatá. V zmysle bodu 10.3. Všeobecných obchodných podmienok sa písomnosť považuje za doručeníú 3. dňom po jej odoslaní, t.j. dňom 28.11.2008. Do lehoty splatnosti celej pohľadávky, t.j. 5.12.2008 žalovaný nezaplatil žalobcovi z vyčíslenej pohľadávky žiadnu čiastku. Na základe výkonu záložného práva bola znížená pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu 5.1.2010 o sumu 56.287,25 €. Ku dňu 6.9.2011 predstavuje výška pohľadávky žalobcu voči žalovanému celkom sumu 139.399,89 € a pozostáva z istiny 96.363,85 € a úrokov z omeškania vo výške 43.036,04 €. Listami zo dňa 23.3.2011 a 14.6.2011 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, žalovaný nereagoval, preto si žalobca uplatnil svoj nárok na súde.

Navrhovateľ na návrhu trval v celom rozsahu.

Žalovaní v 1. a 2. rade vznesli proti nároku žalobcu námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere č. 0630226215 zo dňa 16.6.2006, Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnou zmluvou zo dňa 22.6.2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami SLSP, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, výpisom z bankovej knihy, výpisom z úverového účtu, prehľadom úrokových sadzieb, výzvami na zaplatenie, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, Kúpnu zmluvou zo dňa 3.7.2006, písomnými vyjadreniami žalobcu, Dohodou o pristúpení k záväzku, výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkyne Y. Š. a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Podľa Zmluvy o splátkovom úvere č. 0630226215 zo dňa 16.6.2006, ktorú uzatvorili žalobca na strane veriteľa a žalovaný v 1. rade na strane dlžníka, žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému v 1. rade splátkový úver vo výške 3.000.000,- Sk za účelom kúpy rodinného domu, s úrokovou sadzbou 7,40 % ročne s fixáciou na 5 rokov. Úver mal byť poskytnutý jednorazovo, bezhotovostne do 6 mesiacov od uzatvorenia úverovej zmluvy. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 15.000,- Sk a mesačné poplatky za správu úveru vo výške 50,- Sk. V zmluve bola dojednaná výška splátky 21.182,- Sk so splatnosťou prvej splátky 10.8.2006, žalovaný v 1. rade mal uhradiť celkom 358 splátok vždy k 10. dňu v mesiaci, konečná splatnosť úveru bola uvedená ku dňu 10.5.2036. Úroky boli splatné k poslednému dňu v mesiaci.

Podľa článku II. bod 2. zmluvy, dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách.

Podľa článku II. bod 3. zmluvy, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa článku II. bod 4. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Dňa 22.6.2006 bola uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva medzi žalobcom ako záložným veriteľom a záložcami K. Ž., nar. XX.XX.XXXX a E. Ž., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom J., Č.. E.Á. XXXX. Predmetom záložnej zmluvy bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcami v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a predmetom mandátnej zmluvy je udelenie poverení záložcami ako mandantmi záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov súvisiacich s výkonom záložného práva. Zabezpečovanou pohľadávkou záložného veriteľa sa rozumie pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0630226215 zo dňa 16.6.2006 uzatvorenej medzi záložným veriteľom a T. Q. ako dlžníkom, na základe ktorej poskytol záložný veriteľ dlžníkovi úver, a ktorú tvorí istina vo výške 3.000.000,- Sk, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou, vrátane pohľadávky a jej príslušenstva, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom Úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním. Zálohom boli nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcov nachádzajúce sa v k.ú. J., obec J., okres L., a to pozemok registra „C“ parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 428 m², parc. č. XXXX/X - zastavané

plochy a nádvorí o výmere 251 m², parc. č. XXXX - záhrady o výmere 875 m², ktoré sú evidované na LV č. XXXX a stavba - rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parcele č. XXXX/X, ktorý je zapísaná na LV č. XXXX.

Dňa 3.7.2006 žalovaný v prvom rade ako kupujúci uzatvoril kúpnu zmluvu s predávajúcimi K. Ž., nar. XX.XX.XXXX a E. Ž., nar. XX.XX.XXXX, predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva z predávajúcich na kupujúceho k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre obec a k.ú. J. (rodinný dom) a na LV č. XXXX pre obec a k.ú. J. (pozemky) za kúpnu cenu dojednanú v čl. III. zmluvy vo výške 3.000.000,- Sk, ktorú mal kupujúci zaplatiť zo svojho hypotekárneho úveru prevodom na účet predávajúcich.

Z výpisu z účtu súd zistil, že žalovaný v 1. rade úver čerpal v plnej výške dňa 11.7.2006.

Podľa Potvrdenia realizovanej úhrady vystaveného Slovenskou sporiteľňou, a.s. suma vo výške 3.000.000,- Sk bola dňa 11.7.2009 poukázaná na účet, ktorý bol v kúpnej zmluve označený ako účet predávajúcich.

Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti mal súd preukázané, že žalobca oznámil žalovanému v 1. rade listom zo dňa 25.11.2008, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru č. 0630226215 ku dňu 25.11.2008, t.j. pohľadávka z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere sa stala splatnou. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalobca eviduje pohľadávku vo výške 3.579.310,22 Sk (118.811,33 €). Žalobca vyzval žalovaného v 1. rade k splateniu celej pohľadávky v lehote najneskôr do 5.12.2008 s tým, že po uplynutí určenej lehoty môže banka realizovať ktorékoľvek z poskytnutých zabezpečení, resp. vymáhať pohľadávku súdnou cestou.

Zásielka obsahujúca Oznámenie o mimoriadnej splatnosti sa vrátila späť žalobcovi dňa 17.12.2008 ako neprevzatá v odbernej lehote.

Podľa článku 10. bod 10.3. Všeobecných obchodných podmienok, pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená.

Podľa výpisu zo dňa 6.9.2011, k uvedenému dňu banka evidovala z úverovej zmluvy č. 0630226215 dlžnú istinu vo výške 96.363,85 € a úroky z omeškania vo výške 43.036,04 €, úver bol poskytnutý a čerpaný vo výške 99.581,76 €, splatené bolo 22.305,71 €. Sadzba úrokov z omeškania je pevná vo výške 26,40 % ročne s platnosťou od 1.1.2009.

Podľa potvrdenia o úrokových sadzbách platného od 24.4.2006, sadzba úrokov z omeškania pre úvery na bývanie je vo výške 26,40 % ročne. Z výpisu z úverového účtu súd zistil, že táto sadzba bola na výpočet úrokov z omeškania aplikovaná po celú dobu trvania zmluvného vzťahu.

Podľa bodu 6.9. Obchodných podmienok SLSP, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov, úrokov z omeškania a úrokov z prečerpania a termíny ich splatnosti. Zmena výšky úrokov, úrokov z omeškania a úrokov z prečerpania a termínov ich splatnosti je účinná rozhodnutím banky. Banka oznámi zmenu výšky úrokov, úrokov z omeškania a úrokov z prečerpania bez zbytočného odkladu po jej účinnosti Zverejnením.

Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.2.2012 mal súd preukázané, že zmluva o splátkovom úvere č. 0630226215 neobsahuje vo svojom texte uvedenie RPMN, poukázal pritom na ust. § 4 zák.

č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 s tým, že nakoľko bol na základe uzavretej zmluvy žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000.000,- Sk a žalovaný tento úver v poskytnutom rozsahu vyčerpal dňa 11.7.2006, úverová zmluva je platná v celom rozsahu, t.j. aj v časti týkajúcej sa dohodnutých úrokov a poplatkov. Suma istiny vyčíslená ku dňu 17.9.2011 vo výške 96.363,85 € pozostáva čisto iba z doposiaľ nezaplatenej istiny dlžníkom, nie sú v nej zahrnuté poplatky, ani bežné úroky, ani úroky z omeškania, prípadne pokuty. Žalovaný za obdobie od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti (25.11.2008) zaplatil celkom iba sumu 4.260,55 €. Žalovaný súhlasil, že pohľadávka banky sa bude splácať v poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania, úroky z prečerpania, úroky a istina. Úhrady žalovaného boli v časti sumy 154 € použité na zaplatenie poplatkov a nákladov a v časti 4.106,55 € na zaplatenie úrokov z omeškania. Ku dňu 25.11.2008 zostali ešte nezaplatené úroky z omeškania vo výške 15.089,33 € a bežné úroky vo výške 4.402,30 €. Poskytnutá istina nebola ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu znížená ani o cent. Ku dňu 5.1.2010, kedy bola dražobnou spoločnosťou uhradená suma 56.287,25 €, dlh odporcu pozostával z nezaplatenej istiny 99.581,76 €, úrokov a úrokov z omeškania 53.069,34 €, časť 3.217,91 € bola použitá na zaplatenie istiny, v dôsledku čoho sa istina znížila na sumu 96.363,85 €. Za obdobie od 6.1.2010 do dňa vyčíslenia pohľadávky žalobcom, t.j. k 6.9.2011 v dôsledku ďalšieho úročenia istiny úrokom z omeškania vo výške 26,40 % p.a. bol žalobcom vyčíslený úrok z omeškania vo výške 43.036,04 €.

Podľa vyjadrenia zástupcu žalobcu zo dňa 8.4.2014, výnos z dražby vo výške 56.287,25 € bol započítaný sumou 36.470,80 € na splatné úroky z omeškania vyčíslené do 4.1.2010, sumou 262,11 € na celú sumu splatných úrokov a sumou 19.554,34 € na istinu pohľadávky.

Právny zástupca žalobcu pred súdom dňa 14.6.2012 vypovedal, že na podanom návrhu trvá v celom rozsahu, žalobca uzavrel so žalovaným v 1. rade zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver 3.000.000,- Sk, tento úver mu bol pripísaný na účet. Žalobca si pred uzavretím zmluvy zisťoval údaje, či je žalovaný schopný splácať úver. Žalovaný v 1. rade úver splácal do októbra 2006, ďalšie dve splátky zaplatil v júni a júli 2008. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, následne sa čiastočne uspokojil z predaja rodinného domu prostredníctvom dražby a na jeho účet bola dňa 5.1.2010 pripísaná suma 56.287,28 €. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru tento nie je úročený riadnymi úrokmi, žalobca si uplatňuje už len úroky z omeškania. Na pojednávaní dňa 26.3.2013 uviedla, že žalovaný v 2. rade pristúpil k záväzku žalovaného v 1. rade dňa 31.8.2012, na základe tejto dohody je zrejme, že žalovaný v 2. rade uznal svoj záväzok, ktorý vznikol žalovanému v 1. rade a zaviazal sa tento splatiť do dňa 12.9.2012. Návrh dohody o pristúpení vypracoval žalobca, od jej podpísania neprišlo k ani čiastočnej úhrade dlžnej sumy ani jedným zo žalovaných. Úroky z omeškania boli počítané sadzbou 26,40 % ročne vzhľadom k tomu, že sa zmluva riadila podľa Obchodného zákonníka. Na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch z dôvodu poskytnutia úveru na účel kúpy nehnuteľnosti a tiež vzhľadom k výške poskytnutého úveru. Zo zmluvy o splátkovom úvere si žalobca účtoval poplatky za správu úveru v sume 50,- Sk mesačne od 10.8.2006 do dňa 25.11.2008, celkom za 28 mesiacov 1.400,- Sk, v prepočte 46,47 €, okrem toho boli započítané poplatky za tri upomienky 300,- Sk, 800,- Sk a 1.000,- Sk v súlade so Sadzobníkom poplatkov.

Žalovaný v 1. rade vypovedal, že si presne nepamätá okolnosti uzavretia zmluvy, v tom čase ho oslovil bratranec Y. Y., či by bol ochotný zobrať si pre neho úver vo svojom mene. Žalovaný s tým súhlasil, nezisťoval si bližšie informácie, prečo si má úver zobrať vo svojom mene. Žalovaný potvrdil, že vie, čo obnáša zobrať úver, spočíva v tom, že mu budú poskytnuté peniaze, ktoré bude splácať. Žalovaný ďalej uviedol, že išiel s bratrancom do Bratislavy do Slovenskej sporiteľne, ale nepamätá si, kto podpisoval zmluvy o úvere. Po nahliadnutí do zmluvy o úvere žalovaný v 1. rade nevedel potvrdiť, či sa na nej nachádza jeho podpis, on sa podpisuje škaredšie. Bratranec mu sľúbil, že úver bude splácať on. Nepamätal si, či musel v banke predkladať potvrdenie od zamestnávateľa alebo ďalšie doklady. V tom čase pracoval ako šofér kamiónu v spoločnosti SKAND Skalica so základným platom 15.000 Sk, navyše dostával diéty. Nepozná záložcov, ktorí sú uvedení v zmluve o zriadení záložného práva. Žalovaný v 1. rade nevedel uviesť, či si jeho bratranec za poskytnutý úver kúpil dom, zrejme nejaký nadobudol. Žalovaný v 1. rade úver nesplácal, pretože to mal splácať bratranec, chodili mu domov príписы z banky ako výzvy na zaplatenie, tieto obratom odovzdával bratrancovi, ktorý mu hovoril, že to dá do poriadku. Na

pojednávani dňa 26.3.2013 doplnil, že v priestoroch Slovenskej sporiteľne v Bratislave nič nepodpisoval, bol tam prítomný len on a človek, ktorý vybavoval úver, tohto muža nikdy nevidel.

Z výsluchu žalovaného v 2. rade na pojednávaní dňa 7.8.2012 mal súd preukázané, že má so žalovaným v 1. rade príbuzenský vzťah, sú bratrance. Pamätá si, že si potreboval vybaviť úver na kúpu domu, v tom čase už mal jeden úver poskytnutý, takže druhý by si ťažko vybavil, požiadal preto žalovaného v 1. rade, či by si úver mohol zobrať vo svojom mene s tým, že splácať ho bude žalovaný v 2. rade, žalovaný v 1. rade s tým súhlasil. Išli spolu autom do Bratislavy, kde sa stretli s mužom, ktorý sľúbil svedkovi poskytnutie úveru, na tohto muža sa skontaktoval prostredníctvom reklamy v novinách. Tento muž s nimi išiel sám do SLSP a odtiaľ priniesol zmluvy o úvere, ktoré podpísal žalovaný v 1. rade. Úver bol žalovanému v 2. rade poskytnutý, spočiatku ho splácal, dostal sa však do finančných problémov, úver prestal splácať. Banka bola sčasti uspokojená z predaja v dražbe a zvyšok doposiaľ neuhradil. Žalovaný v 1. rade sa do tejto situácie dostal nevinne.

Podľa Dohody o pristúpení k záväzku, ktorú dňa 31.8.2012 podpísal Y. Y., nar. XX.XX.XXXX ako pristupujúci dlžník a žalobca ako veriteľ, veriteľ a pristupujúci dlžník sa dohodli o pristúpení Pristupujúceho dlžníka k záväzku Pôvodného dlžníka T. Q. zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0630226215 zo dňa 16.6.2006 uzavretej medzi veriteľom a Pôvodným dlžníkom, zaplatiť pohľadávku a ku všetkým záväzkom Pôvodného dlžníka vyplývajúcim z Úverovej zmluvy. Pristupujúci dlžník sa stáva ďalším dlžníkom popri Pôvodnom dlžníkovi, obaja dlžníci z Úverovej zmluvy sú zaviazaní voči veriteľovi zaplatiť pohľadávku spoločne a nerozdielne. Nesplatená pohľadávka z úverovej zmluvy ku dňu podpisu dohody bola vyčíslená na sumu 164.839,93 €. v čl. 1: bod 2. zmluva je uvedené, že z dôvodu nesplácania záväzkov z úverovej zmluvy Pôvodným dlžníkom, pristúpil veriteľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úverovej pohľadávky a jej následnému vymáhaniu formou realizácie záložného práva na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. J. a zapísané na LV č. XXXX E. XXXX. V článku III. predmetnej dohody označeného ako „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“, pristupujúci dlžník uznáva svoj záväzok voči veriteľovi vyplývajúci z Dohody o pristúpení a z Úverovej zmluvy, ktorý je po lehote splatnosti. Výška uznaného záväzku zodpovedá neuhradenej pohľadávke, ktorá ku dňu podpisu Dohody o pristúpení predstavuje 164.839,93 €. Pristupujúci dlžník sa zaviazal uhradiť pohľadávku v lehote do 12.9.2012, presnú výšku zostatku pohľadávky oznámi veriteľ pristupujúcemu dlžníkovi na požiadanie v deň úhrady pohľadávky.

Uznesením č.k. 2C/34/2012 - 95 zo dňa 19.11.2012 súd pripustil na návrh žalobcu, aby do konania na strane žalovaného vstúpil ďalší účastník, a to Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Q. XXX/X ako žalovaný v 2. rade. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2012.

Dňa 15.1.2013 súd rozhodol na návrh žalobcu, že pripúšťa zmenu návrhu na začatie konania zo dňa 27.12.2011 takto: „Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 139,399,89 € a 26,40 % ročný úrok z omeškania zo sumy 96.363,85 € od 7.9.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám advokáta JUDr. Romana Kvasnicu“, rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 6.2.2013.

Na pojednávaní dňa 26.3.2013 žalovaný v 2. rade doplnil svoju výpoveď tak, že úver poskytnutý žalovanému v 1. rade bol sprostredkovaný cez ďalšiu osobu, ktorá jednala priamo s bankou, hypotekárny úver bol poskytnutý za účelom kúpy rodinného domu podľa kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.2006, na základe ktorej sa žalovaný v 1. rade stal vlastníkom domu, avšak nadobudol ho žalovaný v 2. rade, mali takú dohodu. Úver splácal osobne žalovaný v 2. rade. Pre nesplácanie úveru bola vykonaná dražba rodinného domu a žalobca bol čiastočne z tejto dražby uspokojený. Zástupkyňa žalobcu ho skontaktovala s tým, aby išiel do SLSP a podpísal Dohodu o splátkach, navštívil SLSP v Holíči, kde mu predložili vypracovanú dohodu a bolo mu povedané, že už bude v danej záležitosti figurovať, na čom mal záujem, lebo žalovaný v 1. rade je žalovaný neprávo. Nevšimol si, že má povinnosť zaplatiť pohľadávku do 9.12.2012, prišla mu výzva na úhradu dlžnej sumy okolo 164.000,- €. S človekom, ktorý mu sľúbil vybavenie úveru, sa stretol asi 4 x v Bratislave, poskytoval mu nejaké doklady, určite mu zaplatil nejakú sumu za to, že úver vybavil, nevie v akej výške, nemá na neho žiadny kontakt ani nevie uviesť jeho meno. Do banky išli

len jedenkrát, vnútri v banke bol len žalovaný v 1. rade a sprostredkovateľ. Ak by ho súd zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy, nie je schopný zaplatiť túto naraz, ale len formou splátok. Je ženatý, má dve deti, jedno maloleté, staršia dcéra je postihnutá, berie dôchodok vo výške 300,- € mesačne. Manželka je zamestnaná, on pracuje ako SZČO, príjem je pohyblivý.

Svedkyňa Y. Š., bývalá zamestnankyňa žalobcu, vypovedala, že u žalobcu nepracuje asi 3 roky, v roku 2006 pracovala ako riaditeľka pobočky na ul. Detvianska 25, Bratislava. Zmluvu o úvere nachádzajúcu sa v spise podpísala ako riaditeľka pobočky, i keď je na zmluve napísané osobný poradca. Ing. H. bola jej nadriadená, podpisovala úvery na takúto vysokú sumu. Nevie povedať s istotou, že zmluvu uzatvárala osobne so žalovaným v 1. rade, prípadne či poverila iného zamestnanca - špecialistu na úvery, ktorý jej následne predložil zmluvy o úvere na podpis. Pri každom úkone v banke sa musí klient preukázať dokladom totožnosti, čo vyžadoval každý pracovník banky na základe interných usmernení. Predtým, než sa klientovi poskytne úver, musí prísť do pobočky banky min. 2 x , prvýkrát sa spíše s klientom žiadosť a uloží sa mu povinnosť, aké dokumenty musí priniesť na ďalšie stretnutie. Po druhýkrát sa klientovi už predkladajú vyhotovené zmluvy, ktoré sú schválené vyšším kompetenčným orgánom s ohľadom na výšku úveru. Klient sa musí preukázať minimálne dvomi dokladmi, jedná sa vždy osobne, zastupovanie klienta je možné len na základe notársky overenej plnej moci, ktorá by musela byť pripojená k zmluve o úvere a bola by neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom údaj o zastupovaní by bol uvedený už v záhlaví zmluvy. Je možné, že žalovaný v 1. rade prišiel do pobočky banky so sprostredkovateľom, avšak musel prísť aj sám, pretože len on mohol podpísať žiadosť o poskytnutie úveru. Žiadateľ predložil OP a iný doklad totožnosti, zamestnanec mu následne predložil tlačivo - potvrdenie o príjme, ktoré musel potvrdiť, následne tieto doklady mohol priniesť do banky aj sprostredkovateľ. Po schválení úveru musel prísť žiadateľ osobne na podpis úverovej a záložnej zmluvy, nemôže ich podpísať sprostredkovateľ bez plnej moci.

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi dňa 13.8.2013 uviedol, že v banke v Bratislave bol len raz, išiel tam autom s odporcom v 2. rade. V Bratislave pred bankou ich čakal muž, sprostredkovateľ, do banky vošiel len s ním. So zamestnancom banky sa bavil len sprostredkovateľ, za banku vystupovala žena, predložil jej svoj občiansky preukaz, nepamätá si, že by predkladal ďalší doklad. V banke nič nepodpisoval, nevie uviesť, či niečo podpisoval sprostredkovateľ, zamestnankyňa banky mu nepredložila žiadne potvrdenie o príjme, ani nevie, čo povedala ohľadom úveru. V tom čase pracoval v SKAND Skalica, mal nízky príjem, pôžičku by mu neposkytli, pretože už predtým si bezvýsledne žiadal o pôžičku. O tom, že bol poskytnutý žalovanému v 2. rade úver, sa dozvedel od neho a bol prekvapený, vzhľadom na svoj príjem. Na kúpnej zmluve sa nachádza jeho podpis, túto mu predkladal žalovaný v 2. rade. Z úveru nezaplatil ani jednu splátku, tento mal splácať žalovaný v 2. rade.

Podľa potvrdenia o príjme zo závislej činnosti zo dňa 25.5.2006, spoločnosť JOSS s.r.o. ako zamestnávateľ potvrdila, že žalovaný v 1. rade je zamestnaný v ich spoločnosti od 1.4.2003 ako vedúci technického oddelenia, pracovný pomer je uzatvorený na dobu neurčitú. Priemerný čistý mesačný príjem za obdobie posledných 12 mesiacov mal vo výške 40.204,- Sk. Z vyjadrenia zástupcu žalobcu vyplýva, že uvedené potvrdenie mal žalovaný v 1. rade predložiť k žiadosti o poskytnutie úveru. Pravdivosť údajov mal svojim podpisom potvrdiť žalovaný v 1. rade dňa 26.5.2006. K potvrdeniu o príjme boli pripojené výplatné pásky žalovaného v 1. rade, ktoré preukazovali výšku jeho príjmu v mesiacoch február až apríl 2006, výšku príjmu žalovaného mal žalobca preukázanú aj úhradou pripísanou na účet žalovaného v 1. rade č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.5.2006 vo výške 40.701,- Sk od spoločnosti JOSS spol. s r.o.. Predložené doklady vyhodnotil žalobca tak, že žiadaný úver schválil dňa 14.6.2006, na základe schváleného úveru následne dňa 16.6.2006 uzavrel žalobca so žalovaným v 2. rade zmluvu o úvere. Účel poskytnutého úveru žalovaný v 1. rade preukázal žalobcovi kúpnu zmluvou zo dňa 3.7.2006. To, že žalovaný v 1. rade zaplatil kúpnu cenu za rodinný dom, mal žalobca preukázané potvrdením realizovanej úhrady zo dňa 11.7.2006 na účet, ktorý bol v kúpnej zmluve uvedený ako účet predávajúcich.

Z oznámenia spoločnosti SKAND Skalica, spol. s r.o. zo dňa 14.10.2013 vyplýva, že žalovaný v 1. rade je ich zamestnancom od 14.4.2005.

Podľa potvrdenia zo Sociálnej poisťovne, pobočka Senica zo dňa 13.11.2013, žalovaný v 1. rade je registrovaný v Sociálnej poisťovni od 14.4.2005 ako zamestnanec u SKAND Skalica, spol. s r.o., menovaný nebol registrovaný ako zamestnanec firmy JOSS s.r.o., Bratislava.

Žalovaný v 1. rade vypovedal, že vo firme JOSS nebol nikdy zamestnaný, potvrdenie o príjme od tejto firmy nikdy žalobcovi nepredkladal, všetky záležitosti vybavoval žalovaný v 2. rade a sprostredkovateľ. U svojho zamestnávateľa SKAND Skalica nežiadal vystavenie potvrdenia o príjme. Podpis na predloženom potvrdení o príjme nie je jeho podpisom, tiež nikdy neobdržal sumy od spoločnosti JOSS tak, ako je uvedené vo výpise SLSP, nevie, kto tie peniaze z účtu vybral. Žalovaný v 1. rade nemá vedomosť, kto zriadil účet na jeho meno, pretože on banku nežiadal o zriadenie tohto účtu, tiež nemá vedomosť, že by niekomu požičal svoj občiansky preukaz na zriadenie účtu v SLSP Mal záujem pomôcť žalovanému v 2. rade s vybavením úveru na svoje meno, ale nepredpokladal, že mu tento úver poskytnú vzhľadom na nízky príjem.

Z potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 10.2.2012, účet č. 0630126070 bol zriadený Zmluvou o bežnom účte zo dňa 25.4.2006 pre majiteľa Q.Č. T., účet bol bez dispozičných práv, vklady od spoločnosti JOSS spol. s r.o. boli v roku 2006 dňa 26.5.2006 suma 40.701,- Sk a dňa 22.6.2006 suma 41.381,- Sk.

Na pojednávaní dňa 15.4.2014 žalovaný v 2. rade uviedol, že pre žalovaného v 1. rade nezabezpečoval zriadenie bežného účtu, nemal ani oprávnenie disponovať s týmto účtom, zrejme to bol sprostredkovateľ, ktorý založil účet na vyplatenie úveru, je pravdepodobné, že zabezpečil aj vklady od spoločnosti JOSS. Žalovaný potvrdil, že podpísal dohodu o pristúpení k záväzku, avšak v čase, keď dohodu podpisoval, nevedel o tom, kedy bola lehota splatnosti úveru. O tejto skutočnosti nebol oboznámený od SLSP a tento dátum ani nepoznal. Počas konania sa oboznámil s tým, že mimoriadna splatnosť úveru nastala dňa 25.11.2008. Dohodu o uznaní záväzku podpísal dňa 31.8.2012, keby vedel, že uznáva záväzok, ktorý je po lehote splatnosti, zrejme by niečo také neurobil, poradil by sa s právnikom. Vzhľadom k tomu, že mimoriadna splatnosť nastala dňa 25.11.2008 a žaloba bola na súd podaná dňa 29.12.2011, nárok žalobcu je premlčaný. Žalovaný v 1. rade vzniesol námietku premlčania.

Žalovaný v 1. rade na pojednávaní dňa 15.4.2014 taktiež vzniesol námietku premlčania.

Zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalovaný v 2. rade riadne pristúpil k záväzku a zároveň aj uznal záväzok, vznesenú námietku premlčania považuje za nedôvodnú vzhľadom k tomu, že návrh bol podaný na súd dňa 27.12.2011 a splatnosť úveru nastala dňa 25.11.2008, v danom prípade ide o obchodnoprávny vzťah, zmluva bola uzavretá podľa § 479 a nasl. Obchodného zákonníka a v danom prípade je premlčacia lehota 4-ročná. Zmluva o úvere bola poskytnutá na bývanie, nie je možné uplatniť zákon o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

(3) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

(4) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, zákon sa nevzťahuje na zmluvy

a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,

- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,
- d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 533 OZ, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade vznikol dňa 16.6.2006 záväzkový vzťah titulom uzavretej Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úver vo výške 99.581,76 € (3.000.000,- Sk) na zmluvne dojednaný účel - kúpu rodinného domu. Aj keď žalovaný v 1. rade v konaní tvrdil, že úverové prostriedky nikdy nemal k dispozícii, nakoľko tieto boli určené pre jeho bratranca - žalovaného v 2. rade, ktorý potvrdil, že financie nadobudol on sám na kúpu rodinného domu, zo zmluvy o splátkovom úvere vznikol záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného v 1. rade, že úverovú zmluvu nepodpísal, ani nepredkladal banke žiadne doklady o svojich príjmoch, žalovaný v 1. rade tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Obchodný zákonník pre úverovú zmluvu nevyžaduje písomnú formu, preto ju možno uzavrieť aj ústne. Z toho dôvodu je možné uzatvoriť aj ústne plnomocenstvo na zastupovanie dlžníka pri uzatváraní úverovej zmluvy alebo iných úkonov spojených s procesom uzatvárania zmluvy. Z výpovedí žalovaného v 1. rade počas konania vyplynul evidentný úmysel uzatvoriť úverovú zmluvu vo svojom mene, aj keď vedel, že získanými finančnými prostriedkami nebude disponovať, za týmto jednoznačným účelom išiel so žalovaným v 2. rade do pobočky žalobcu v Bratislave. Pokiaľ aj bol prítomný pri vybavovaní úveru sprostredkovateľ a tento by konal za žalovaného v 1. rade, zákon nevyklučuje udelenie ústneho plnomocenstva. Ak splnomocnenec prekročil rozsah svojho oprávnenia, mal to žalovaný v 1. rade namietať, žalovaný v 1. rade však nepoprel, že chcel zmluvu uzavrieť, prípadne uzavrieť ju za iných podmienok. Následne žalovaný v 1. rade podpísal kúpnu zmluvu na zakúpenie nehnuteľností z úverových prostriedkov získaných na základe zmluvy o úvere, preto si musel byť vedomý, že došlo k jej podpisu a že bola uzavretá v jeho mene. V zmluve o splátkovom úvere

zo dňa 16.6.2006 sú uvedené všetky generálie žalovaného v 1. rade vrátane čísla jeho občianskeho preukazu, ktoré by žalobca alebo sprostredkovateľ nemal ako získať bez súčinnosti žalovaného v 1. rade. Z výsluchu bývalej pracovníčky žalobcu vyplýva, že zmluvu musel podpísať priamo žalovaný v 1. rade, nakoľko v prípade jeho zastúpenia splnomocneným zástupcom pri uzatváraní zmluvy, táto okolnosť by musela byť zaznamenaná priamo v zmluve o úvere pri generáliách zastúpenej zmluvnej strany, pričom plnomocenstvo na zastupovanie by v takom prípade bolo neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Súd z vyššie uvedených dôvodov uzavrel, že zmluva o úvere bola uzavretá platne a vznikli z nej práva a povinnosti žalovanému v 1. rade. Záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 22.6.2006. Účel poskytnutého úveru (kúpa rodinného domu) žalovaný v 1. rade preukázal kúpnu zmluvou zo dňa 3.7.2006, na základe ktorej žalovaný v 1. rade nadobudol rodinný dom a prislúchajúce pozemky zapísané na LV č. XXXX a XXXX pre obec a k.ú. J., ktoré zároveň predstavujú záloh zo záložnej zmluvy zo dňa 22.6.2006. Suma peňažných prostriedkov zodpovedajúca výške úveru bola v celom rozsahu dňa 11.7.2006 poukázaná na bežný účet, ktorý bol zriadený na meno žalovaného v 1. rade. V rovnaký deň bola celá čiastka vo výške 99.581,76 € poukázaná na účet predávajúcich uvedený v kúpnej zmluve. Žalovaný v 1. rade mal splácať poskytnutý úver 358 splátkami vo výške 703,11 € (21.182,- Sk), v skutočnosti v zmysle dohody medzi žalovanými v 1. a 2. rade, splátky úveru poukazoval žalobcovi žalovaný v 2. rade, avšak len do októbra 2006, posledná splátka bola uhradená dňa 10.7.2008. Vzhľadom na porušenie zmluvných podmienok, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 25.11.2008, do uvedeného dňa bolo zo zmluvy o úvere uhradené celkom 4.260,55 €. Pohľadávka žalobcu bola dňa 5.1.2010 čiastočne uspokojená výkonom záložného práva v zmysle záložnej zmluvy zo dňa 22.6.2006, a to sumou vo výške 56.287,25 €, z ktorej bola čiastka 19.554,34 € započítaná na istinu pohľadávky, suma 36.470,80 € na splatné úroky z omeškania vyčíslené do 4.1.2010 a suma 262,11 € na splatné úroky. Nakoľko dlžná istina bola naďalej úročená úrokom z omeškania v sadzbe 26,40 % ročne, pohľadávka žalobcu ku dňu 6.9.2011 pozostávala z nezaplatennej istiny vo výške 96.363,85 € a dlžných úrokov z omeškania vo výške 43.036,04 €. Počas konania žalovaný v 2. rade pristúpil k záväzku žalovaného v 1. rade vyplývajúceho zo zmluvy o splátkovom úvere podpísaním Dohody o pristúpení k záväzku dňa 31.8.2012, súd pripustil jeho vstup do konania uznesením č.k. 2C/34/2012 - 95 zo dňa 19.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2012. Žalovaný v 2. rade sa tak v zmysle § 533 OZ stal dlžníkom žalobcu popri žalovanom v 1. rade ako pôvodnom dlžníkovi, obaja dlžníci sú zaviazaní voči veriteľovi zaplatiť splatnú pohľadávku spoločne a nerozdielne. Podpísaním dohody žalovaný v 2. rade zároveň uznal svoj záväzok voči veriteľovi (žalobcovi) vyplývajúci z Dohody o pristúpení a z Úverovej zmluvy v celkovej výške 164.839,93 € ku dňu podpisu dohody, ktorý sa zaviazal uhradiť do 12.9.2012.

Súd posúdil uzavretú zmluvu o splátkovom úvere ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 23a zák.č. 634/1992 Zb o ochrane spotrebiteľa. Na daný právny vzťah nemožno aplikovať ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a/ a d/ citovaného predpisu, keď úver bol poskytnutý za účelom nadobudnutia existujúcej nehnuteľnosti, a to vo výške nad hodnotu 20 000 €. V danom prípade však bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník -spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a takisto ani do obsahu všeobecných obchodných podmienok a úverových podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatváranej vo viacerých prípadoch nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka. Pri uzatváraní zmluvy bola banka v postavení dodávateľa a dlžník v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva a niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z ust. § 54 OZ. Na právny vzťah vzniknutý zmluvou o splátkovom úvere sa potom aplikujú ustanovenia zák. č. 634/1992 Zb. a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku ako lex generalis.

Žalovaní v 1. a 2. rade vzniesli námietku premlčania. V konaní nebolo sporné, že pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo Zmluvy o splátkovom úvere sa stala splatnou dňa 25.11.2008, kedy žalobca vyhlásil

mimoriadnu splatnosť úveru. Napriek tomu, že zástupkyňa žalobcu namietala, že žalovaný nárok nie je premlčaný vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom a preto je potrebné aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka, súd z hľadiska dĺžky premlčacej doby použil úpravu podľa Občianskeho zákonníka, ktorý v § 54 zakotvuje pravidlo o nemožnosti úpravy zmluvných podmienok spotrebiteľskou zmluvou odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že použitie iných noriem než noriem spotrebiteľského práva na posúdenie dovolenosti dojednaní v spotrebiteľskej zmluve sa musí riadiť hľadiskom výhodnosti dojednaní pre spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 81/2012-279 zo dňa 14.2.2013, v ktorom okrem iného odvolací súd vzal za správny názor, že námietku premlčania pri spotrebiteľských zmluvách je potrebné posudzovať podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské zmluvy, a to Občianskeho zákonníka, v ktorom je právna úprava premlčania pre spotrebiteľa výhodnejšia, pretože stanovuje kratšiu premlčaciu lehotu oproti úprave obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy považuje za typické občianskoprávne vzťahy, preto „...je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo“, pričom „...o rozpor s ustanovením § 54 ods. 1 OZ ide aj vtedy, ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka s odkazom na § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie.“ Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto podľa názoru odvolacieho súdu vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/2/2013 zo dňa 19.11.2013). Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Prešove bola podaná ústavná sťažnosť, v ktorej sťažovateľ namietal ústavne rozpornú aplikáciu Občianskeho zákonníka a ústavne nekonformný výklad ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, nálezom Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 402/2013 - 10 zo dňa 19.6.2013 však bola sťažnosť odmietnutá pre jej zjavnú neopodstatnenosť, ústavný súd okrem iného konštatoval, že po preskúmaní napadnutého rozsudku ústavný súd argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu, ústavný súd nezistil „že by krajským súdom aplikovaný postup pri zistení a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného rozsudku...“, ani nezistil nesúlad posudzovaného rozsudku s platnou právnou úpravou. Obdobne k otázke aplikácie Občianskeho zákonníka v prípade prijateľnejšej úpravy pre spotrebiteľa aj Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 24Co/126/2012-147 zo dňa 21.5.2013 alebo NS SR sp. zn. 5M Cdo20/2009 zo dňa 25.1.2011 (dohoda o voľbe Obchodného zákonníka v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska dlhšej premlčacej lehoty vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a preto absolútne neplatná). Súd preto posúdil vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaných s použitím úpravy o premlčacích dobách v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Súčasná legislatíva už obsahuje úpravu, ktorá v ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka výslovne zakotvuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. V zmysle uvedeného sa použije právna úprava majúca tu z povahy veci prednosť, to je tá, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nakoľko žalovaný v 2. rade v rámci pristúpenia k záväzku žalovaného v 1. rade zároveň uznal svoj záväzok voči žalobcovi vyplývajúci z úverovej zmluvy, súd skúmal, či uznaním záväzku nastali účinky predĺženia premlčacej doby podľa § 110 Občianskeho zákonníka. Súd posudzoval tento prejav vôle žalovaného v 2. rade podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Uznáním dlhu nevzniká nový záväzok, na základe neho však dochádza k zastaveniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a namiesto nej odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba. Pri premlčanom dlhu má však také uznanie tento právny následok len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že v čase podpísania dohody o pristúpení k záväzku dňa 31.8.2012 nemal vedomosť o tom, kedy bola lehota splatnosti úveru, o tejto skutočnosti nebol oboznámený od žalobcu, dátum zosplatenia úveru sa dozvedel až počas konania. Keby žalovaný v 2. rade vedel, že uznáva premlčaný záväzok, zrejme by niečo také neurobil, poradil by sa s právnikom. Súd nemal preukázané, že žalovaný v 2. rade v čase uznania dlhu vedel o jeho premlčaní, preto uznanie dlhu žalovaným v 2. rade je právne neúčinné a nespôsobilo predĺženie premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené, premlčacia doba začala

plynúť dňa 26.11.2008 (t.j. deň nasledujúci po zosplatnení úveru) a uplynula dňa 26.11.2011. Žaloba bola na súd podaná dňa 29.12.2011, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalovaní oprávnené vzniesli námietku premlčania a tým spôsobili zánik žalobcovej možnosti domôcť sa s úspechom na súde premlčaného práva, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaní v 1. a 2. rade vzhľadom na ich úplný úspech v konaní mali podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, nakoľko si však trovy konania neuplatnili, t.j. nepodali návrh na priznanie náhrady trov konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p., súd im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)